

«Η πόλη χάθηκε στο χιόνι»

συνέχεια ιστορίας του **Ίταλο Καλβίνο** από το βιβλίο

"Μαρκοβάλντο ή Οι εποχές στην πόλη",

Σε έμπνευση και εικονογράφηση μαθητών-τριών Γ΄ και Δ΄ τάξεων

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Κατερίνα Φώτη

Σχ. Έτος 2022-2023

Ξαφνικά, μέσα στην ομίχλη, εμφανίστηκε ο φίλος του, ο Τζακ. Ήταν ένας οδοκαθαριστής, που κρατούσε ένα εκχιονιστικό μηχάνημα. Μόλις είδε τον Μαρκοβάλντο να φτυαρίζει μόνος του το χιόνι, τον λυπήθηκε και είπε να βάλει ένα χεράκι.

Το αφεντικό τούς είδε
από το παράθυρο και
λυπήθηκε που άφηνε
τον Μαρκοβάλντο να
κάνει πάντα μόνος
του τη δουλειά του.

Τότε άκουσαν μια φωνή να τους λέει: “Ε, ψιτ, ψιτ! Εδώ πάνω!”.

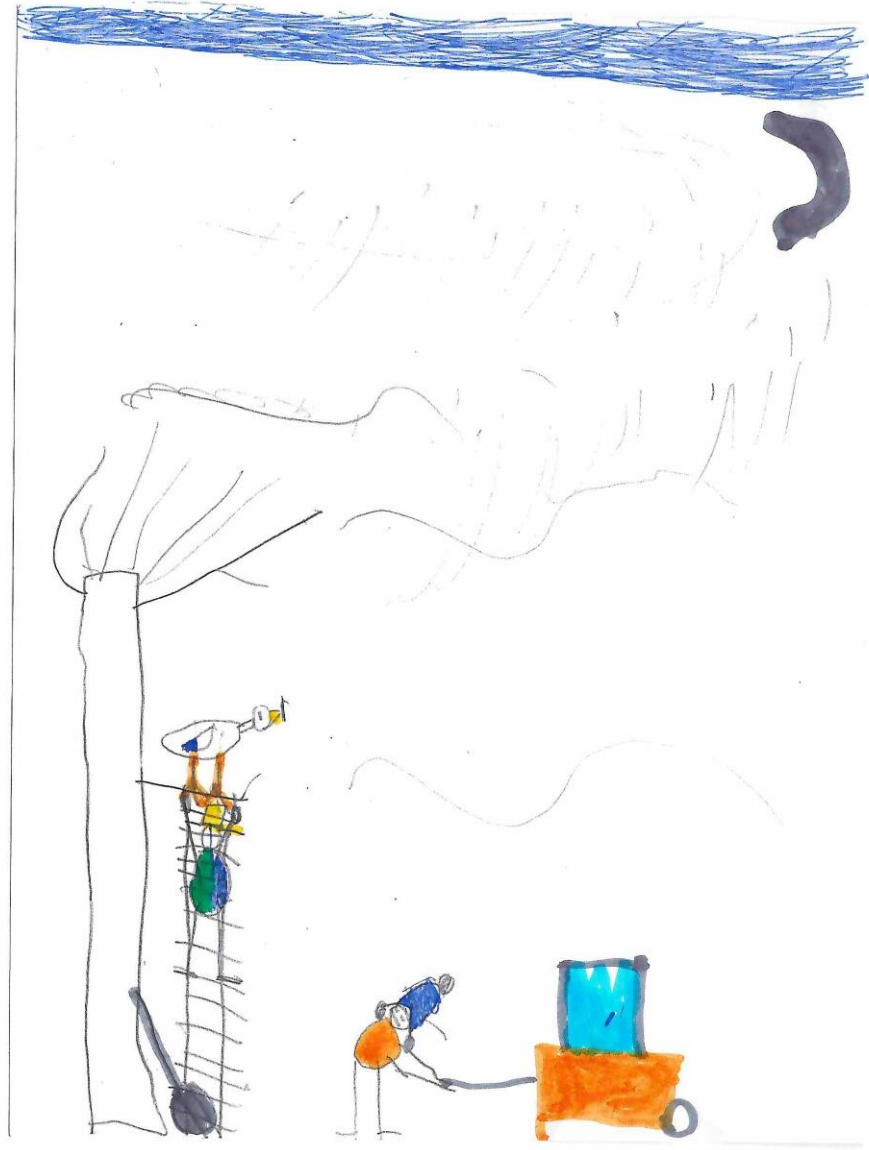
Παραξενεύτηκαν και κοίταξαν ψηλά...

Ήταν ένα πουλάκι, ο Κοκκινούλης κοκκινολαίμης.

“Μπορείτε να με βοηθήσετε; Έχω τραυματίσει το φτερό μου... Αν με βοηθήσετε, θα σας βοηθήσω κι εγώ. Σας βλέπω πολύ πεινασμένους και κουρασμένους! Μήπως θα θέλατε λίγα μύρτιλα;”.

Οι δύο φίλοι απάντησαν: «θα σε βοηθήσουμε και θα μας δώσεις τα μύρτιλα». Αμέσως μετά πήραν λίγο χιόνι και του το έβαλαν στο τραύμα για να παγώσει και μετά έσκισαν ένα μπλε ύφασμα και του έδεσαν το φτερό.

Ο Κοκκινούλης τους ευχαρίστησε και έφυγε. Μετά από δύο λεπτά ήρθε ένας στρατός πουλιών με σκουπίτσες από κλαδιά δέντρων και στρώθηκαν στη δουλειά.

Εκείνη τη στιγμή περνούσαν κάποια παιδιά που έλεγαν τα κάλαντα από σπίτι σε σπίτι. Ο Μαρκοβάλντο τότε τους φώναξε: «Ε, καλά παιδιά! Ελατε και σε μας να πείτε τα κάλαντα!».

Πράγματι, τα παιδιά τραγούδησαν με την καρδιά τους! Ήταν για όλους πολύ ευτυχισμένες στιγμές και δεν ήθελαν να τελειώσουν ποτέ μα ποτέ!!!